

מ"ת 10304/05 - מוחמד קבאה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחדרה

מ"ת 10304-05 מדינת ישראל נ' קבאה
תיק חיזוני: 183723/2018

בפני כבוד השופט רקסת סגל מוהר
מוחמד קבאה באמצעות עוה"דعادל ביראת
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה לפני בקשה לביטול פסילת המבוקש מלג ג ד לתום ההליכים נגדו

רકע

1. בתאריך 6.5.18 הוגש נגד המשיב כתב אישום המיחס לו עבירות של הסעת 6 או יותר שוויים שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1)(ב) לחוק הכנסת לישראל, תשי"ב-1952, הסעת נסעים במספר העולה על המציג ברשות הרכב, לפי תקנה 84(ב) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 ושביל"ר ונטיישה באותו מקום, לפי סעיף 41ג' לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 25.4.18 סמור לשעה 06:51, הסיע המשיב באוטובוס זעיר השיר לאחיו ואשר רישיונו מתיר הסעת 14 נסעים + נהג, עוד 15 נסעים בלבד ש- 13 מהם היו שוויים בלחתי חוקים בישראל. הגיעו לקרבת בסיס מג"ב הסמור לישוב חריש, נעצר המשיב על ידי המשטרה.
3. ביחד עם כתב האישום הגישה המבוקשת בקשה להורתה המשיב במעצר הבית המלא בו הוא היה נתון נכון לאותה עת בבית הוריו בברطעה.
4. ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכוארו להוכחת העבירה של הסעת השב"חים, אך טען כי הנסיבות בהן נעשה הדבר אין עולות כדי עבירה של שימוש ברכב ללא רשות שכן הרכב שיר לאחיו של המשיב והגישה של כל בני המשפחה אל הרכב זהה הייתה חופשית ופתוחה .
5. במצב דברים זה טען ב"כ המשיב לקיומה של עילית מסוכנות מוגבלת הנוגעת לאפשרות שהלה יחוור עמוד 1

וישע נסעים שאין בידיהם היתר כניסה, שהייה או עבודה בישראל חוק - מסוכנות שאوها ניתן לאין בחתימה על ערבות שתבטחנה את התיאצובתו למשפט מבלתי שהוא צריך בהמשך החזקתו בתנאים של מעצר בית.

.6. המבוקש עמדה על בקשה להורתה על המשך תנאי מעצר הבית שנקבעו במסגרת הליך מעצר הימים וטענה כי העבירות המיוחסות למשיב בתיק זה בוצעו על ידו חרף העובדה שבאותם ימים היה תלוי ועומד כנגדו כתב אישום נוספת, קודם, בו יוחסה לו עבירה של הסעת שב"ח גם כן (ת"פ (חדרה) 26028-02-18).

.7. לאחר שבחןתי את חומר החקירה שנמסר לעוני והתרשם מייד מסוכנות גבוהה הנשכפת לציבור מפני המבוקש, אין משום שאר מספר חדשם לפני כן הוגש נגדו כתב אישום בגין הסעת 4 שב"חים בישוב חריש גם כן (ת"פ (חדרה) 26028-02-18) והדבר לא הרתיעו, והן משום שחלק מהשב"חים נוספים הרכב בנסיבות הנוכחי היו בעלי הרשות קודמות רבות בעבירות של כניסה לישראל שלא לחוק וחלקו בעלי הרשות בעבירות בטחוניות גם כן - עבירות של הנחת חומררי חבלה בכונה לגרום למונות, יdoi אבנים, סיכון חי אדם בנתיב תחבורה, חברות בהתאגדות בלתי חוקית ועוד, החלטי - אף מבלתי שהתקשתי לעשות כן - לפסול את המבוקש מלן ג ד לתום ההליכים נגדו בתיק הנוכחי.

.8. בהחלטתי צייני בין השאר כי העובدة שהמשיב לא נפסל מלנהוג ברכב בעקבות כתב האישום הקודם שהוגש כנגדו בגין הסעת 4 שב"חים כאמור, הייתה זו שאפשרה את ביצוע העבירות הנוכחיות, אשר בוצעו, לכוארה, בנסיבות חמורות הרבה יותר.

.9. מאז ועד כה חלפו כ - 7 וחצי חודשים שבמהלכם הותרה יציאת המבוקש לעבודה במסעדת, בכל יום בין השעות 07:00-20:00, בפיקוח. במסגרת התקיק העיקרי הורשע המבוקש על פי הודהתו בעבירות שייחסו לו, התקיק הקודם הנוסף צורף, המבוקש הופנה אל שירות המבחן לצורך הכנת תסקير לעונש ושיבת הטיעונים לעונש נקבעה ליום 19.4.2.4.

nymoki haksha

.10. המבוקש עוטר לביטול פסילת ראשון הנהיגה שלו עד לתום ההליכים, מהטעמים שלහן:
• פסילת הראשון לא נתבקשה על ידי המשיבה מלכתחילה.

הוותרת הפסילה על כנה עד תום ההליכים היא ענישתית ولكن ראוי שתוואר לשיקול דעת המותב הדן בתיק העיקרי.

ה המבקש זקוק לרשות הנהיגה שלו לצורך הגעה למקום עבודתו בתל אביב ולהסתע בני משפטו ובhem גם אבי העיוור.

הפגיעה הנגרמת ל המבקש כתוצאה הפסילה אינה מידתית. פסילת רשות לתקופה כה ארוכה תחייב את המבקש ביצוע מבחני הנהיגה התיאורטי והמעשי מחדש.

עדמת המשיבה

11. המשיבה מתנגדת לבקשת וטוענת כי גם שפסילת רשותו של המבקש לא התקשה על ידה מלכתחילה אזו "אין לתקן עולה בעולה", שכן מדובר במקרה שחשיבות הפסילה בו הרבה קיומו של סיכון להישנות מקרים דומים. לתמיכת עמדזה זו הפנתה ב"כ המשיבה להחלטת בית המשפט המוחזק בחיפה בעמ"ת 18-06-14151 **נסים כבאה נ' מדינת ישראל**.

12. בנוסף לכך טענה המשיבה כי כל זמן שלא הונח בפני בית המשפט تسוקיר שהוא בו כדי ללמד על כך שמידת המסוכנות מצד המבקש פחתה, אזו אין מקום לביטול הפסילה.

דין והכרעה

13. **לאחר שנדרשתי לטענות הצדדים ושבתי ונדרשתי גם לניסיבות המקרה מחדש, דעתם היא כי דין **התביעה להידחות.****

ואלה הם נימוקי:

א. מידת המסוכנות הנשקפת מההמשך נהיגתו של המבקש הוגדרה על ידי כאמור

"גבואה במיוחד" - הן בשל קיומו של כתוב האישום הקודם שהוגש נגדו בגין אותה עבירה ולא הרתיע אותו כהוא זה, והן בשל נסיבותו החמורות במיוחד של האירוע הנוכחי שבו מדובר היה בהסתען כמוות גדולה מן המותר של נסעים שחילקו בעלי הרשות קודמות בעבורות בטוחניות חמורות מאוד. במצב דברים זה ומשלא הונחה בפני אינדיקציה כלשהי להפחיתה שלחה במסוכנות הטמונה בהמשך נהיגת המבקש, לא מצאתי בסיס לשינוי מסקנותי בדבר הצורך בפסילתו מלנהוג גם עתה.

עמוד 3

בבקשו טען המבוקש כי הוא עובד בתל אביב, שעה שמהאישור שהוצג בזמנו בפני בית המשפט שהקל עמו בהתרת יציאתו לעבודה (כב' השופטת אסיף), מדובר היה במסעדה הממוקמת בצתמת משמר השרון. לשאלותי בהקשר זה השיב המבוקש כי חלק מימי השבוע הוא עובד במסעדה של הרשות בתל אביב ואולם הוא לא הציג בפני אישור כלשהו שיתמוך בטענה זו.

ג. גם טענות המבוקש בדבר הצורך בהסעת בני משפחתו ובهم אביו העיוו שכן אין במשפחה אף אחד אחר שיעשה זאת, לא נתמכו באישור כנדרש.

ד. נסיבות המקירה שנדון בעמ"ת (חיפה) 14151-06-18 **נסים כביה נ' מדינת ישראל** דומות מאוד לנסיבות של המקירה שלפניו וגם שם סבר בית המשפט המחויז כי אין הצדקה לביטול הפסילה כל זמן שההילך בתיק העיקרי לא הסתיים, או שההתארך יתר על המידה - מה שאין כן במקרה הנדון כאן.

ה. הטענה בדבר הצורך בבחירה מבחן הנהיגה מחדש במקרה בו תתואר הפסילה מעל ל- 12 חודשים, איננה רלבנטית עניינה להכרעה הקשורה במידת מסוכנותו של המבוקש. בהקשר זה אף מיותר עניין לציין כי מדובר בעבירות שבahn האינטרס הציבורי צריך שיגבר על פני כל אינטרס אישי אחר.

14. סוף דבר ומפני כל הנימוקים דלעיל, אני מחייבת לדחות את הבקשה.

المذكريات تمتياز الصلة لذويهم.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשע"ט, 30 דצמבר 2018, בהעדר
הצדדים.